

Stålets makt och skydda:

I Dymelovveckan var man för mycket som om allting, ty i denna vecka hade alla andra makter och hävor makt med att öva sina tralltyg, och andra föremål.

Det man skulle förvara för hävor, så att man står över sin t. el. så, liksom, om trallusen i stället, i loggare osv. för att skydda sin tillgång till.

Allred denna vecka utläts man så litet arbete som möjligt, särskilt sådant arbete som rätande eller drängde runt ansågs försvåra Sältravens lidande för kunn.

4230

Vit tvåkning:

Sedan tvåkningen slutat vid sabbats-
fredagen för dagen, skulle han enligt sälls-
kapsreglerna, som tjuvlevnaden var för "sades-
dröven" - ty annars kunde gornisse draga
såd ifrån det tvåkade fästet.

Men när hade stället varit så skyddat för
det oönskade, vilket man kunde få och
maträckande mest stäl.

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

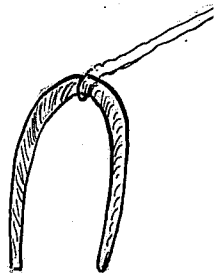
Man kan stäl för sig som skydd:

Det finns människor som alltid kan stäl för sig som skydd för förvä²ran av onda makter som spökan, lördagsämben, ynn-gång osv, slippa att gå vilse osv.

Detta stäl utgjordes av en vanlig ställeik, andra hade en speciell form för detta stäl, som infogade baktungarna.

Prättmannens farfar hade alltid ett sådant stäl lösnande för sig, vad han än föredades för så var skyddet. Detta stäl trodde man även mot väckande åttor i arketal eller då man leandshades mot djur m.m.

Detta stäl leas i ett leant i en knapp i skjortan eller västen.

Measur:

Ho

mf.

pp.

mp

p.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

4220

Skåne, Fars kl. Lovestad
1794

4230

Carl M. Åberg
Barn av kyrkoherden
Född 1860. i Lovestad

4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Majrisan:

Godnatt, om ni komma är
maj är väl kommen.

Förlåt oss om ni väcker er

Sommaren är så ljuvlig för ungdomen.

- Nu komma vi uti er gård,

och frågar om ni sjunga för.

Låt bli ni nu maj i ley,

och sjura den med sången ny.

Fy vinters tvång ni lundel flydd,

och hör och gås bli kvint för nyd.

Den lilla larkans ljuva sång,

går upp i sky med majsång.

Välkommen är maj mindstis,

Och signo denna sommaren blis.

Förlåna oss ed gynnigt är,

lovare både luss och guld!

Giv oss och smis och mjällan så
lovate till loveteqvät.

Så på den goda åkarna,
och gård uti ångarna.

Giv oss vett och lundung böt,
till läkedom, mat, ljus och mjöt.

Så lönan giva ägg för fat,
till pannakalen äggsmat.

Och tack och tack de skall ni ha;

för gåvan den var guldin bra!

Om man för något ställe isse gör trakt-
ring eller valuta för sängen sjong man den
med värs - - -

Lad ligg och sov din gamla stul
tills krage och rågor ossa dig ut.

Sådan ad sjunga maj:

I Fins läst Skåne, har det från gamla
 tider varit en sed ad "gå och sjunga maj."
 Dessa gamla sed är nästan upplevst nu men.
 I varje ley samlades drängar och pojkar
 i skymning en Valborgsmarsoafton, efter
 föreb gjord antal, för ad gå från gård och
 till gård och sjunga majvisan, sedan de
 föreb övut in den ordentligt. I ett sådant
 sällskap majsångare deltog icke 20-25 tab
 ungdommar. Medan en i sällskapet tråk-
 tade antingen fiol eller en kammad "har-
 monika" (dragspel) och två utvågs ad bära
 "äggkarran" (äggkorgen) sjönga de övriga den
 deltid av allmänheten vilkomna majvi-
 san, som återgivas i denna uppteckning.

Nåstan varstans i gårdarna blevo maj-
sångarna rikligt betänkade för sin säng,
ty gifvorna villo inte visa sig om de
kär detta ändast skulle bli till nytta,
och de därför skulle bli utpekade.

Sedan sången sjungits till slut, gingo
korsbarnen fram och mottog gifvornas
vilken betödas, och sedan för tjug
sång, eller vider rida fängar. Sedan bän-
garna tuckat för gifvornas genom och sjen-
ga sista väsen i rissen rissen rullas
en majgoss i tuckat över stugodärran
varafter de kumpade er till nästa gård.
Den valborgsmässoafton för, kunde
man få höra majsungen sjungas
runt om, av flera sängarlag. Kom
dessa lag för näst varandra tändade

man om ad först komma till när-
marste gård och därifrån till värdet.

Det intäffade även ^{att} man lejös sin-
garua för beäminvin, de manliga, och
ofta hade de förrät med sig av den-
na vicia, varför man fram för när-
besökens för i ganska omycket till-
stånd. Det kunde då intäffas ad
om två sängarlag från alla byar
stälts samman ad varitabelt slags-
mål upstod mellan de omycket
därigenom. Det intäffade även då ad
- om man inte kunde rädda undan
ägga beagen - denne blev föremål
för därigenoms vrede, och man kallst
i vändes afsäktas för varandra.

Anda fram för morgon kvisten fort-
sätte svingarna sina stövtåg.
Efter slutad vandring samledes man
i någon dämp stuga där äggan och de
inkomna slantarna räknades upp.
Nu utsågs en eller två ad förvalta kas-
sen, sedan äggan avyttras till gällande
dagspris. Dessa två utredda skulle ä-
ven ordna om och förfråga sig hos nå-
gon av sällskapets husvärdar, där man
finns volilla majgille. För det inkom-
na kapitulat köpte man brännvin,
kaffe, socker, kaffebröd, till gillet.
En eller ad för veckan efter, köps gillet.
För lugan kunde man majat med blom-
mar och grönsak och man druckade till frams

på morgonen. I "Folkstatian" ser vi
de man under natten de ätade kuf-
fögömma, och äggtodde och vanlig tot-
dy. Brännvinet flädade över på dessa
gillen och vad som här beaktats upp-
stat över slagsmål, ofta förquint där-
er de olediga hänger hemmo till
gillesgården för att tränga sig på, eller
enkelt för att ställa till slagsmål
och arda.